

Gummibåtar & RIB

SPECIAL

Ett specialmedlemsblad utgivet av SGK. 2:a upplagan

Välkommen i klubben!

Skandinaviska Gummibåtsklubben

(Scandinavian Inflatable Boat Association)

<http://hem.passagen.se/sgkrib>

Välkommen i klubben!

Hej och välkommen i en lite udda båt-klubb. Jag hoppas att Du skall tycka klubben är intressant och att vi får behålla Dig som medlem i många år framåt.

Eftersom klubbens medlemmar är spridda i tre länder på alla möjliga och omöjliga platser är det av stor vikt att klubbens medlemmar försöker vara aktiva i klubben på ett eller annat sätt. Skandinaviska Gummibåtsklubben är en klubb där vi alla har och skall ha kul. Trots att det kan vara många mil mellan våra medlemmars hemorter försöker vi ändå arrangera lite olika träffar och utflykter runt om i våra länder.

Att vi har en medlem på platsen där utfärden arrangeras som hjälper till är en förutsättning för att det över huvudtaget skall gå att ordna. Våra träffar är mycket flexibla och utan en massa regler och förordningar. Många gånger handlar det bara om att kontrollera och fixa en lämplig sjösättningsplats och eventuellt övernattningsmöjligheter. När vi väl kommit på plats går vi gemensamt igenom vad som skulle kunna vara en lämplig tur i förhållande till väder, vind och annat som kan

påverka. Första kriteriet är att det skall vara kul att träffas och åka gummibåt.

Det skall vara en glädje att delta och ingen skall på något sätt behöva känna sig pressad eller tvingad till något som han eller hon inte vill. Att förena våra viljor har aldrig varit några problem och jag kan konstatera efter många års verksamhet att detta alltid har gått bra, och kamratskapet i klubben är unikt.

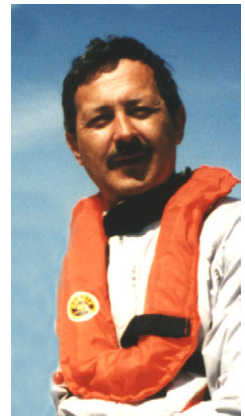
För att Du skall kunna få en uppfattning om vad klubben är och har gjort i stora drag så läs igenom Din välkomst-tidning. Du har säkert nya friska idéer om vad som skall kunna göras. Jag har försökt göra ett urval som är representativt för klubben. En del kommer internt från klubben, annat material är vad andra skrivit om oss.

En klubb som vår har ju möjligheter, som ingen annan. Medlemmar i många delar av våra länder med olika förutsättningar och syn på sjöliv. Vi är både unga och gamla i klubben och tittar vi på våra yrkesval så representeras nästan alla yrkesgrupper i klubben – tack vare detta har vi en styrka och kompetens inom våra

olika gebit som många gånger kan överföras till klubbarbetet.

Många av klubbens medlemmar är också gamla ”sjörävar” med ett konventionellt sjöliv bakom sig, men som insett vilken fantastisk frihet det är att ha båten mobilt med sig. Vårutrustningen tar på sin höjd några timmar, inte dagar kanske veckor i hamnen innan man kan ge sig ut på sjön.

Att presentera klubben 100% ingående är knappt möjligt på dessa sidor, men jag hoppas att Du ändå skall få en god uppfattning om helheten. Är det något Du undrar över och vill veta mer om är det bara att slå en signal.

Fred Lundberg
grundare och
ordförande i SGK

Fred Lundberg
Ordförande i SGK

I dag är Skandinaviska Gummibåtsklubben en etablerad seriös båt-klubb för alla som har den upplåsbare båten som fritidsintresse eller om man

använder den yrkesmässigt.

Klubben har ett mycket starkt stöd från den kommersiella delen av branschen och nästan alla företag, agenter och importörer som har produkter som är att räkna med stöder vår verksamhet fullt ut.

Klubben arbetar också för att få till stånd fler och bättre sjösättningsrampar, vilket fortfarande är ganska dåligt i våra länder generellt sett. Möjligheten för personer som inte bor vid kust och hav måste förbättras. Att ha tillgång till en kostnadsfri sjösättningsramp borde ingå i allemansrätten. Ingen skulle väl ha en tanke på att

ta betalt för att Du övernattar i ett vindskydd i skogen – varför skall då det trailerburna båtfolket oavsett om man kommer med en gummibåt, RIB eller annan typ av båt ibland betala ”skjortan” för att få sin båt i vattnet? 300 kr för en sjösättning är svenskt rekord!

Likaså jobbar vi för att få rimliga hamnavgifter för korttidsbesök. Det kan inte vara rimligt att betala upp mot 100-150 kr för att ligga 2-3 timmar vid kaj, det vill säga en hel dygnsavgift. Många hamnar tar inte heller hänsyn till om det är en gummibåt på 3-4 meter eller ett fartyg på 20 meter. Det finns hamnar som redan efter en timme vill ha full dygnsavgift – detta är ingenting annat än att mjölka sina besökare på så mycket pengar man kan, under så kort tid som möjligt.

Knappast ett beteende som gynnar samarbetet mellan klubbar och organisationer.

När Du besöker olika hamnar

Skriv och berätta hur Du upplever det. Både det som är positivt och negativt. Bra hamnar skall vi berätta om – dåliga skall vi varna för.

Hjälp till som medlem

Alla ideella föreningar behöver medlemmarnas stöd och hjälp och eftersom vi är utspridda i tre länder gör detta inte saken lättare för oss.

En stor del av informationen till medlemmarna sker via vår klubbtidning ”Gummibåtar & RIB” och våra ”Specialer”. Att producera dessa tar lång tid, kräver mycket arbete och vi som gör detta behöver ständigt hjälp med artiklar, idéer, tips, etc.

Du som medlem kan göra mycket genom att bara informera redaktionen, kanske skriva lite själv, sända bilder mm. Även våra sponsorer och företag är viktiga informationskällor när det gäller nyheter, fakta och tekniska frågor.

SGK är en ideell förening som drivs och sköts på fritiden och aktiviteten i klubben är helt och hållet beroende av intresserade och engagerade medlemmar. SGK är ingen självmörjande evighetsmaskin, den behöver bränsle i form av aktiva medlemmar.

Lite historia om hur det hela började

Då jag 1985 skulle köpa mig en gummibåt, fann jag att ingen av alla de handlare jag talade med visste speciellt mycket om ämnet. På grund av all denna förvirring som handlarna utsatte mig för blev det helt enkelt inget båtköp utan detta fick skjutas på framtiden.

Att inhandla en kvalitetsgummibåt kostar en slant och då vill man gärna köpa så rätt som möjligt från början.

Några år senare, i början av 1988 gjorde jag ett nytt försök. Eftersom jag haft tre år på mig att undersöka marknaden gick det bättre denna gång. Jag köpte mig en 4,80 m lång konventionell gummibåt med aluminiumdurk och en 25 hk utombordsmotor.

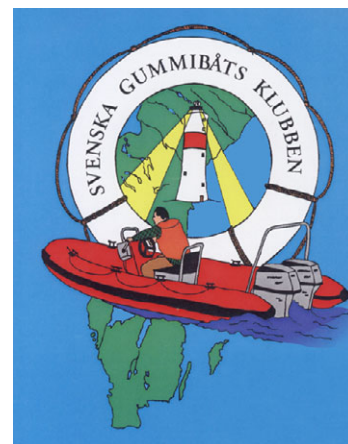
Jag tog för givet att andra som också skulle köpa gummibåt hade samma problem med att få korrekt information från sina handlare. Därför grundade jag Svenska Gummibåtsklubben den 10:e oktober 1988. De svenska båttingarna ställde bra upp på detta och snabbt fick jag in lite blänkare i tidningarna om denna

udda båtklubbs tillkomst. Efter ett tag började det komma lite medlemmar till klubben och jag fick kontakt med några personer som verkligen kunde detta med uppblåsbara båtar. En av dem hade till och med byggt en själv.

Det var ändå lite trögt i början och jag skrev massor av brev till företag, agenter, ja till alla som kunde tänkas ge ett handtag som hjälp. Det blev runt 900-1000 brev första året!

En av mina ständiga frågor var om de var intresserade av att sponsra vår verksamhet. De flesta kastade sig inte precis över min idé, men efter ett tag började det släppa. Vi har företag kvar i klubben än idag som redan i början ville vara med och hjälpa oss.

Efterhand växte klubben sakta men säkert och det kom intresse även från Danmark och Norge. Istället för att starta upp tre små udda båtklubbar beslöt vi att ha en och den fick sitt nuvarande namn, Skandinaviska Gummibåtsklubben.

Dåvarande Svenska Gummibåtsklubbens logotype. När det blev Skandinaviska Gummibåtsklubben togs helt enkelt Sverigekartan bort.

Det finns medlemmar från alla våra länder och vår "längst borta medlem" har vi på Grönland. Idag är klubben sedan många år väl etablerad och vi har kommit för att stanna.

Fred Lundberg
grundare till klubben
Sverige

Fred är "galningen" som 1988 kom på idén att grunda en specialklubb för uppblåsbara båtar.

Från början kanske lite behandlad som en "fjant" med en tokig idé. I dag många år senare är det andra tongångar.

Skandinaviska Gummibåtsklubben
Fred Lundberg
Gammalstorp, Falkvägen 8
SE-242 95 Hörby
Sverige
Tel/Fax: +46 (0)415-941 84
Mobil: +46 (0)708-66 06 68

Svend Kukkerig
representant
Danmark

Svend var mannen som tog kontakt med Svenska Gummibåtsklubben i början av 1992. Detta resulterade i att klubben idag är en Skandinavisk båtklubb, med medlemmar i Sverige, Danmark och Norge.

Skandinavisk gummibåtsklub
Svend Kukkerig
Per Døvers vej 4
DK-2300 København S
Danmark
Tel: +45 32 58 46 25

Norska medlemmar hänvänder sig tills vidare till Sverige.

Just nu letar vi efter en ny norsk representant som kan vara kontaktperson för norska medlemmar och företag.

Även finska medlemmar är naturligtvis välkomna i klubben. Svårigheten att komma in i Finland beror till stor del på att båtorganisationerna, de som motsvarar SBU etc. i Sverige, och finska båtforetag inte svarar på brev. Då är det också svårt att etablera kontakter.

Klubbtidning redan från början 1988

Eftersom vi medlemmar är spridda över tre länder är vår klubbtidning en vital del i gemenskapen. Klubbtidningen är en del av oss allesammans och förhoppningen är att så många som möjligt skall bidra med material så det blir en läsvärd produkt.

Antingen i form av färdiga artiklar, eller tips, idéer etc. Det är bara att slå fast att klubbtidningen blir till vad vi alla tillsammans gör den till. Klubbtidningen är ingen självklar sak att få som medlem – någon/ra måste göra den, och den skall fyllas med innehåll.

Allt arbete i klubben är oavlönat ideellt arbete och ingen ersättning utgår för detta. Rena utlägg ges det ersättning för i samråd med klubbens kansli.

Redan från starten hade klubben en tidning, eller rättare sagt ett informationsblad. Det har hänt mycket med tidningen genom åren. Från att ha varit 1 st vikt A4 papper, kopierat på en "halvtaskig" kopieringsmaskin till dagens 20-sida klubbtidning tryckt helt i färg med modern digitalteknik.

20 sidor är maximalt vad den kan innehålla och detta beror på att då kommer vi under 100 gram på Postens portoskala och kan använda oss av det betydligt billigare föreningsportot. Tidning inkl kuvert väger 98 gram – utan frimärke!

Ett av de första medlemsbladen i klubbens begynnelse. På den tiden handlade det verkligen om klipp och klistra i fysisk bemärkelse. Saxen och gummilimmet Fastic var flitigt använda verktyg.

Det tog några år, men år 2001 blev vår klubbtidning "Gummibåtar & RIB" helt i färg och trycks med den modernaste digitaltekniken som finns. Vi är en av mycket få båtklubbar som trycker klubbtidningen i färg och den enda specialklubben i världen för gummibåtar och RIB, som gör det.

Kvaliteten i tidningen är hög och möjligheten att publicera bra bilder blir nu en helt annan. Hög teknisk kvalitet innebär också ett större krav på innehållet. Därför är det viktigare än någonsin, att alla medlemmar och sponsorer ställer sina kunskaper, idéer och sin kreativa förmåga till klubbens tjänst. Allt för att förbättra livet i den uppblåsbara och trailerburna båtvärlden.

Efter ett tag gick medlemsbladet över till att bli i A4 och det kopierades på en bättre kopieringsmaskin och bättre papper. Sidorna häftades ihop med en vanlig häftapparat. Det var en bättre produkt men fortfarande kunde man inte kalla det för någon tidning i riktig bemärkelse.

När ekonomin i klubben blev bättre, framförallt på grund av att vi fick fler sponsorer kunde en klubbtidning i dess rätta bemärkelse börja tryckas. Tidningen hade nu betydligt högre kvalitet och var häftad i ryggen som en tidning skall vara. Vi till och med slog på "stort" med att omslaget var i färgat papper och något tjockare.

Gamla nummer av G&R på CD-skiva

Medlem 125 Kr
 Ickemedlem 500 kr
 För DK, NO och SF tillkommer 50:- i merkostnadsporto. Lev. årsvis.

1992 blev det Skandinaviske

Efter att ha drivit klubben som Svenska Gummibåtsklubben i några år, kom det nu intresse från framförallt Danmark, men även från Norge.

Efter lite förberedande samtal med Svend Kukkerig, den danske representanten, beslöt vi att svenskar och danskar (tyvärr kom ingen från Norge) skulle träffas på ön Ven i Öresund för en diskussion om att gå samman i en Skandinavisk gemensam gummibåtsklubb.

Den 27/6-1992 blev denna tur av och efter en mycket fin och givande dag var saken klar – Klubben hade bytt namn till Skandinaviska Gummibåtsklubben, och i och med detta hade det i ett slag gett klubben fler medlemmar.

Fred och Svend diskuterar hur en framtida gemensam gummibåtsklubb skulle kunna se ut.

En strålande dag med solsken och bad. Kunde inte blivit bättre.

Alla gummibåtarna försöker få plats.

Saxat ur en norsk båttidning 1992

I SVERIGE har det siden 1988 hatt en egen klubb for gummibåtfrelste, ”Skandinaviska Gummibåtsklubben”. Fred Lundberg er mannen som står bak opprettelsen av klubben, og han ønsker nå å utvide klubben till å bli nordisk.

Klubben ble startet etter at jeg selv hadde gått til anskaffelse av gummibåt, forteller Fred Lundberg – Det viste seg nemlig at det var svært få av forhandlerne

som visste noe særlig om gummibåter, og jeg måtte selv forske en del for å få lærdom. Jeg regnet med at det var mange andre som var i samme situasjon, og derfor ble klubben opprettet.

Vi henvender oss i første rekke til de som har gummibåten som eneste båt, og som bruker den på turer i ferie og fritid, sier Fred Lundberg.

Till sommeren skall klubben arrangere et treff ved Kinda kanal som ligger ca 30 mil sør for Stockholm. Kanalen begynner i Linköping. Her forsøker man å få med gummibåtimportørene slik at de kan vise noe av det de har å tilby.

De som kunne tenke seg å ha nærmere kontakt med andre gummibåtfrelste i norden, kan kontakte Fred Lundberg i Sverige.

1994 SGK in i Svenska Båtunionen

1994 ansökte Skandinaviska Gummibåtsklubben om att få bli medlemmar i SBU, Svenska Båtunionen. Orsaken var att vi ville vara en del av båtlivet och få tillgång till allt vad det innebär att vara med i en huvudorganisation för det totala båtlivet.

Eftersom vi var den första klubben som ansökt om medlemskap som hade verksamheter i tre länder, hade ingen egen hamn eller klubbhus så var det inte ens klart att vi över huvudtaget skulle kunna bli medlemmar i SBU?!

Min första tanke när vi direkt stötte på motstånd av rent byråkratiska skäl var att omgående lägga idén åt sidan. Någon mening för oss att vara medlemmar i en byråkratisk stelbent organisation såg jag inte.

SBU:s uppbyggnad är så att den enskilda båtklubben är med i ett båtförbund. Det finns i princip lika många förbund som län i Sverige. Båtförbunden är sedan i sin tur anslutna till Svenska Båtunionen.

Efter lite samtal med SBU kom tanken fram att vi kanske skulle bilda ett eget specialförbund, som skulle vara direktanslutna till SBU. Jag kände att vi inte var mogna i klubben att ta ett så stort steg som att bilda ett eget förbund. Detta skulle innebära allt för mycket arbete och ansvar och jag tyckte inte klubben var mogen för att genomföra detta. Att driva en ideell båtklubb är en sak, men att driva ett förbund kräver en helt annan kaliber och det behövs också ett antal personer som ständigt måste jobba med detta på sin fritid. Få förbund har den ekonomiska

möjligheten att ha fast anställd personal på kansliet. Därför behövdes en annan lösning.

Efter ganska mycket ”snack” blev det så att vi skulle bli medlemmar i ett redan befintligt båtförbund. Eftersom jag själv bor i Skåne blev det naturligt att då ansluta oss just till Skånes Båtförbund.

Eftersom vår udda båtklubb ser ut som den gör med medlemmarna utspridda i tre länder, ingen egen hamn eller klubbhus, innebär det att vi inte kan ta del av allt som görs inom förbundet. En stor del av arbetet handlar om hur hamnar skall skötas, arrenderas, köpas, finansieras etc. En annan är miljöarbetet just i hamnarna.

Som medlem i SBU får alla klubbens medlemmar tidningen Båtliv utan några extra kostnader. En besparing för varje enskild medlem på runt 2-300 kronor om året för att slippa prenumerera på en båttidning. Vi kan försäkra våra båtar i Svenska Sjö som är organisationens eget försäkringsbolag. De är kanske inte det billigaste försäkringsbolaget, men är kända för att betala ut en ordentlig ersättning när skada sker.

Fortfarande är det så och kommer säkert att vara i många år till – Vi skiljer oss från mängden och det finns mycket kvar för oss i SGK att jobba för. Inte minst att förbättra det trailerburna sjölivet, oavsett om man kör omkring med uppblåsbara båtar, eller vanliga plastbåtar. Det finns tyvärr idag ingen annan organisation än Skandinaviska Gummibåtsklubben som arbetar aktivt för ett bättre trailerbåtliv.

6 nr om året av Europas största båttidning ingår i Ditt medlemskap!

Eftersom klubben är ansluten till Svenska Båtunionen ingår det också 6 nummer av tidningen Båtliv i Ditt medlemskap utan några extra kostnader.

Tidningen är organisationens egen och Du får den direkt hem i Din brevlåda. Detta gäller alla klubbens medlemmar, även danska och norska.

För att inte missa något nummer av klubbtidningen ”Gummibåtar & RIB” eller tidningen ”Båtliv” är det viktigt att vi har rätt adress. Glöm inte göra adressändring när Du flyttar!

Svenska Båtunionens uppbyggnad

Båtklubben är stommen i organisationen och har ett båtförbund som stöd.

Förbundet tar till vara och för upp klubbarnas intressen på högre nivå till Svenska Båtunionen.

Svenska Båtunionen tar till vara båtklubbarnas och förbundens intressen. Har också den övergripande kontakten med regering och myndigheter.

Saxat ur "Vi på tv" nr 17 1995

Klubben blev uppringd av Svensk TV-2 och frågan vi fick var om vi kunde ställa upp med en gummibåt till en filminspelning. Som vanligt när det handlar om film och TV produktioner skall ju helst allting vara gjort igår – denna bransch lider av kronisk stress.

Trots kort tid lyckades vi få fram båt och personal. I tidningen Vi på tv skriver man så klart mest om produktionen, så vi presenterar här lite bilder av SGK:s del i det hela.

Klubbens representant får instruktioner innan tagningen börjar.

Ribersborgsstranden i Malmö var under många timmar "dränkt" i krutrök. Inlånade militärer stod för detta.

Ett problem som vi brottades med var det för dagen otroligt låga vattenståndet. Efter varje scen var det nödvändigt att dra loss Avon Searidern eftersom den kördes upp på stranden fullastad med soldater.

vipåtv 17
28 april
1995

Kom igen Kulturutskottet:

Ge oss vår frihet!

Nya styrelse på en symbolisk bild, utmaningen den stora demokratiska kampen och den många tillfälliga tillämpningsområden.

Om kulturutskottet och dess verksamhet på flera sidor i en bilaga till en artikel med titeln "Fria"

Även om TV 2 vill göra en egen utgåva av programmet så vill vi inte ge upp. Just nu står friheten och

riker. Kanske blir det här kriteriet för en annan demokratisk kamp. En del säger det på det. Det kan bli en symbolisk bild, utmaningen den stora demokratiska kampen och den många tillfälliga tillämpningsområden.

Om kulturutskottet och dess verksamhet på flera sidor i en bilaga till en artikel med titeln "Fria"

Även om TV 2 vill göra en egen utgåva av programmet så vill vi inte ge upp. Just nu står friheten och

Exklusivt för barn

Basys går i graven

Anne älskar reportage

Svensk TV producerade ett antal program 1995 som hette "Fritt Fall".

Klubben blev tillfrågad om vi kunde ställa upp med en gummibåt eftersom några av scenerna skulle vara att militärer intog Malmö och Kockumskranen. Allt fungerade som det skulle och klubben fick också ett tillskott i kassan för sin fotografering.

Engelsk specialtidning för RIB

Vill Du verkligen hålla Dig informerad om vad som händer i RIB-världen skall Du prenumerera på RIB-International. Kostar ca 450 SEK per år. En mycket tjock gedigen tidning med mycket hög kvalitet både vad det gäller innehåll och tryck.

RIB International
The RIB Suite Hunter's
Lodge, Kentisbeare
Devon EX 15 2DY, UK
Tel: +44 (0)1884 266100
Fax: +44 (0)1884 266101

Säkerhetsövning 1995

Den 5 maj 1995 genomförde Dyk & Flottservice i Malmö, tillsammans med SAS en säkerhetsövning, där också SGK deltog.

Alla passagerarfartyg måste enligt lag hålla övningar i räddningstjänst.

Sceneriet för övningen gick ut på att brand skulle utbryta ombord på en av SAS katamaraner och besättning och passagerare skulle bli nödsakade att gå i livflottarna. Övningen genomfördes med full båt, det vill säga 90 passagerare, fyra besättningsmän och fyra stewards. De som spelade besättning var personal på andra av SAS katamaraner.

Klockan 10.00 på förmiddagen är Kraka/Wiking på plats i Lommabukten där övningen skall hållas. Rök börjar nu välla ut genom dörrarna och övningen är i full gång. Räddningsflotten åker i vattnet och blåser upp sig helt perfekt.

Normalt sjunker den vita behållaren som flotten ligger i till botten men eftersom detta är en övning och behållarna kostar runt 7.000 kr styck är dessa förankrade i flotten.

Att sjöräddningsövningar behövs är helt klart. Dagens väder är perfekt – vindstilla, varmt och ingen sjögång. Trots dessa förhållanden är det inte helt enkelt för alla att ta sig över räcket, nerför stegen och in i flotten. Man vågar knappt

tänka på hur det går i kanske 20-25 meter per sekund, och är det vinter till råga på allt så vill det verkligen till att allting fungerar om man ska klara livhanken.

SGK:s del i det hela var att helt enkelt vara på plats under övningen och därefter skulle den stora otympliga flotten bogseras tillbaka till hamnen.

12.30 var övningen avslutad och flottens fänglina lossades från Kraka/Wiking och överlämnades till oss i gummibåten. Flottens bogserfäste letades upp och vi kopplade bogserlinan i gummibåten, och så bar det iväg till industrihamnen i Malmö. Peter från Dyk & Flottservice höll koll på bogserlinan så den inte skulle trassla in sig i propellern.

Motorn fick jobba maximalt, att bara få igång en 50 personers flotte med 16 st stora barlastfickor på undersidan är inte det enklaste. Men vi fick igång det hela och snart var vi uppe i den fantastiska farten av 2 knop.

I början fungerade det utmärkt men när vi började närma oss Malmö hamn börjar flotten att få en egen vilja. Flotten är ett stort vindfång och strömmen i Öre-

sund varierar mellan 1-4 knop beroende på var i sundet man befinner sig.

När väl kursen är omlagd tar det ca 3-400 meter innan det över huvudtaget blir någon reaktion. Vi närmar oss hamnen och en skog av bojar och prickar dyker upp. Vi är på väg mot en stor barbordsboj av den där kraftiga sorten som lika väl hade kunnat vara en stridsvagn.

Vi har för en bra stund sedan korrigerat kursen för att inte krocka med bojen men det ser inte bra ut. Utombordaren går på max och gör allt vad den kan, men eftersom strömmen i vattnet förmodligen är minst lika snabb som vi i båten är det nu bara att vänta och hoppas.

Med 5-10 cm marginal glider flotten förbi bojen. Vi hinner dock inte vara glada så länge eftersom vi nu skall över farleden till Malmö hamn. Malmö – Köpenhamn trafikeras av katamaraner som ligger på runt 40 knop i marschfart. Med vår fart som nu är ca 1½ knop kommer vi aldrig att hinna över farleden innan ett nytt gäng katamaraner är på väg in i hamnen.

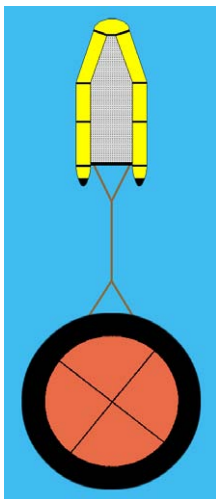
Vi har dock inget val utan ger oss ut i farleden med extra noga utkik. När vi väl hade fått ett "flyt" och både båt och flotte var på väg åt samma håll är det dags för de första katamaranerna att skära vår väg. Det skulle vara en katastrof för oss om svallet från katamaranerna skulle träffa oss. Därför går vi ut på VHF:en och talar om vår situation. Alla uppmärksamar vårt anrop och drar omedelbart ner farten, vilket vi är otroligt tacksamma för.

Efter ytterligare en stund är flotten framme vid kaj och vår del är avslutad. Än en gång har jag konstaterat att skolbänken är en sak – verkligheten en helt annan. En mycket trevlig och lärorik dag som alla sjöintresserade borde få uppleva.

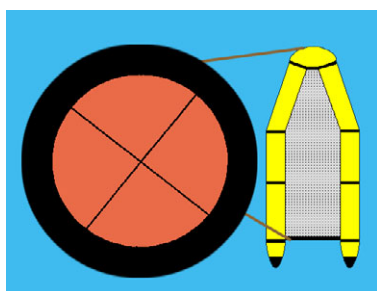

Flotten bogseras tillbaka

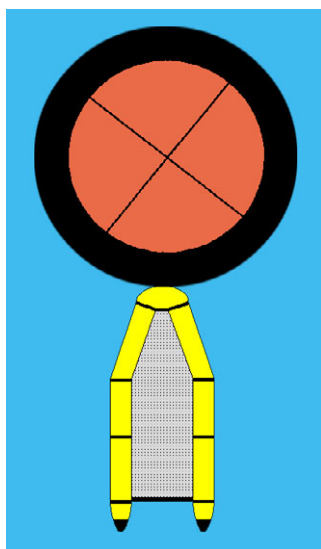

Så här började bogseringen av 50-mans flotten. Så länge kursen var rak fungerade detta bogserings-sätt bra. Men så fort en kursändring skulle göras ville inte flotten hänga med – den ville fortfarande rakt fram.

Ett vanligt sätt att bogsera på, men inget att rekommendera för en tung rund flotte. Flotten med 16 stora barlastfickor vägrade att flytta på sig, så det blev snarare flotten som bogserade båten i detta skede.

Den sista biten knuffade vi flotten framför oss. kanske lite okonventionellt men den klart bästa metoden för att kunna styra detta stora tunga otympliga beläte.

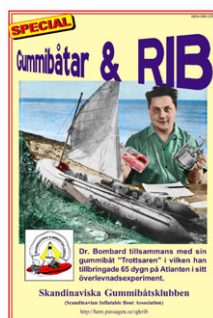
Text och Foto Fred Lundberg

SGK har ett omfattande informationsmaterial

Klubbtidningen "Gummibåtar & RIB" kommer ut minst fyra gånger om året – helt i färg. Om det skall bli fler nummer än fyra behövs det engagerade medlemmar och sponsorer som kan skriva, ge tips, etc. för att detta skall bli möjligt.

Gratis för medlemmar

Specialen om den då 28-åriga läkaren Dr Bombards fantastiska överlevnadsexperiment i början av 1950-talet i en 4,80 m lång gummibåt. Genom hans bedrifter blev det en helt ny syn på hur skepps-

brutna har det i en många gånger till synes förtvivlad situation. Varför överlever vissa i många veckor i princip utan tillgång till någonting – andra dör efter tre dagar trots att livbåten eller flotten har proviant och vatten för månader?

Svaret är helt enkelt att skrällen och förtvivlan tar överhand och bryter ner människan på några få dagar.

Navigation och körteknik i gummibåtar & RIB Häftet behandlar navigationens grunder och tonvikten är lagd på en typ av navigering som passar i småbåtar som inte har stora platser för sjökort

och en massa instrument. Att kunna navigera från grunden är ett av det viktigaste som finns när Du befinner Dig på sjön. Elektroniska hjälpmedel är i regel mycket bra men utan förkunskaper är dessa inte mycket att ha.

Att producera dessa tidningar är ett mycket stort arbete, tar lång tid och kostar också en hel del pengar. Därför är det inte alltid möjligt att ständigt trycka upp nya – det kan bli luckor i leveranserna och det är inte alltid som "Specialerna" är tillgängliga. Upplagan kan tillfälligt vara slut och en ny uppdatering på gång. Specialer som inte är gratis kostar för medlemmar i skrivande stund 49:00 st, inkl porto, vilket är ren tryckkostnad, all annan produktionskostnad bjuder klubben på. För icke-medlemmar kostar specialerna 125:,-, med undantag för servicetidningen som kostar 198:00. Förskotts betalning görs till svensk postgiro 490 31 55-2.

Specialen "Råd, Tips, Service och underhåll av gummibåtar och RIB" får alla nya medlemmar. Tidningen innehåller mer än 170 bilder och illustrationer, nästan alla i färg. Här behövs alltid nya idéer och förslag från praktiska livet. Detta är ingen skrivbordsprodukt, utan från verkligheten.

Gratis för medlemmar

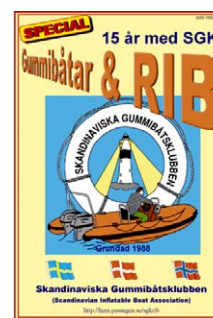

Specialen om gummibåtens historia sträcker sig från år 880 f. Kr. fram till dagens moderna RIB. Mycket handlar om franska Zodiac, som är föregångare när det gäller produkter tillverkade i specialvävar. Men även en del om svensk gummibåtshistoria som började redan 1931, när Trelleborgs Gummifabrik levererade de första patrullbåtarna till svenska armén. Trelleborgs Gummifabrik tillverkade också uppblåsbara kanoter, vilket nog gör dem till en av de första i världen.

SGK fick ett stipendium 2001 från Svenska Båtunionen för att hjälpa till att utveckla det mobila båtlivet. Detta resulterade i en "Special" som sändes ut till alla båtklubbar i Sverige. Vi presenterar klubben och tar upp lite av de "problem" som kan uppstå mellan det konventionella- och det trailerburna sjöfolket. Två ganska olika typer av båtliv som kräver lite olika förutsättningar.

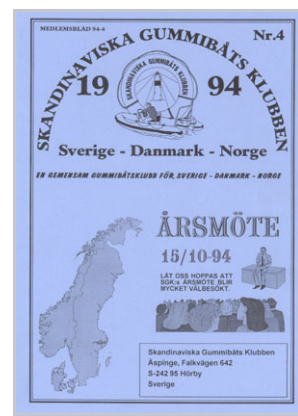
Gratis för medlemmar

Saxat ur "Du & Datorn" nr 22 1995

Visst hör datorer och gummibåtar ihop!

Hos en del människor dyker en massa nya intressen upp samtidigt. Så var det i högsta grad för Fred Lundberg i Äspinge utanför Hörby i Skåne. I mitten av 80-talet köpte han dels sin första dator, dels sin första gummibåt. I dag kan man lugnt påstå att han lyckats förena dessa båda intressen på ett synnerligen konstruktivt sätt.

För att börja med datorn, så var det så här: Fred driver tillsammans med en kompanjon Söder Foto, en fotoaffär med ateljé och kameraverkstad på Lantmannagatan i Malmö. Det var inte Fred som ville ha dator i butiken. Tvärtom var han motståndare till sådana nymodigheter.

Men när väl datorn fanns där och han började använda den, förstod han vilken nytta man kunde ha av den. Så det dröjde inte länge förrän Fred köpte en egen att ha där hemma också.

På den tiden fanns beteckningar som 486 och Pentium bara i datoranvändarnas drömmar. Men programmen var å andra sidan inte så krävande som nu och en XT-dator - den tidens "värsting" - upplevdes därför ändå av många som rena undret av fiffighet.

Ordbehandling och register

Ordbehandlings- och registerprogram köpte Fred från Scandinavian PC System. Så mycket mer behövde han inte. Sedan kom gummibåten in i bilden. Problemet var att det var betydligt svårare än han hade föreställt sig att hitta någon som över huvudtaget sålde gummibåtar.

"Därför tog jag för givet att flera, som skulle handla gummibåt, hade samma problem som jag och dessutom delade en hel del intresse med mig. Så därför grundade jag i den vevan Svenska Gummibåtsklubben (numera Skandinaviska Gummibåtsklubben)".

Så skriver Fred själv i ett informationsblad, som nu funnits sedan 1988 och har ett hundratal medlemmar i Sverige, Danmark och Norge. Det senaste årsmötet hölls för övrigt i Köpenhamn. Gummibåtsfolket har ju vanan inne när det

gäller att ta sig över vatten, med eller utan broar på vägen.

Över huvudtaget är informationen viktig i en klubb där medlemmarna är utspridda över tre länder och där det är svårt att träffas alla på en gång, åtminstone inte allt för ofta. Detta förstod Fred tämligen omgående och tog naturligtvis datorn till hjälp för att organisera klubbens informationsverksamhet.

Egen tidning

Det första behovet var att lägga upp ett medlemsregister berättar han. "Det gjorde jag i ett SPCS registerprogram, som jag skam till sägandes fortfarande använder den allra första versionen av. Men det fungerar all-

I registret finns alla nödvändiga data om medlemmarna, så att jag kan skicka ut inbetalningskort, medlemsinformation och vår tidning. Den kommer minst fyra gånger om året och handlar om allt som gummibåtsfolket kan ha nytta av. Det är skötselråd, tester, reseskildringar, utflykts-tips och mycket annat. En viktig poäng är bl a att få medlemmarna att vara med och skriva själva om sådant de varit med om".

Från början gjorde Fred medlems-tidningen med hjälp av ett vanligt ord-behandlingsprogram, OrdPlus från SPCS. Men när de billiga layoutprogrammen

deles utmärkt, så jag har inte känt något direkt behov av att byta till senare versioner eller ens till mer finessrika efterföljare.

kom gick han över till ett sådant istället. Nu görs tidningen med hjälp av PressWorks, även det från Scandinavian PC Systems.

Båtklubbens verksamhet - den datoriserade delen vill säga - sköts till 95 procent med program från SPCS, säger Fred,

som föresten bytt sin första dator mot en betydligt modernare och snabbare 486:a.

Utan några som helst typografiska förkunskaper, men med mycket fantasi och tålmod, har Fred nu skapat en form för tidning som fungerar bra och ger ett proffsigt intryck. Han har dessutom lärt sig en hel del om tryckteknik, priser och distribution. Här finns pengar att tjäna för den som är ihärdig.

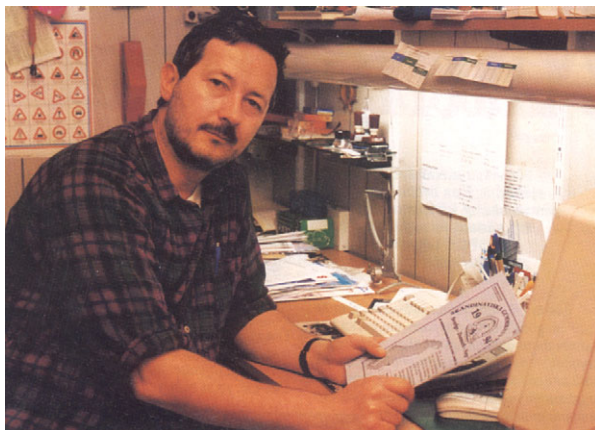
Den här A4 tidningen kostar i dag under tian att trycka och postdistribuera, berättar han. Då väger den med kuvert 98 gram (portogränsen är 100!). Dessutom slipper man moms på tryckningen när verksamheten är ideell och tidskriften kommer ut minst fyra gånger per år. Något att tänka på för andra föreningar kanske.

Sjöns "knuttar"

I gummibåtsklubben beskriver sig medlemmarna själva ibland som något av sjöns "knuttar". Likheten med mc-entusiaster ligger i ett brinnande intresse och nöje i att träffas till gemensamma utflykter och aktiviteter. Sådana är det nämligen gott om, vilket Fred visar genom att bläddra i tjocka fotoalbum med bilder från strandhugg längs havs, insjö- och älvstränder i södra Sverige och Danmark.

Alla sanna gummibåtsälskare delar också en dröm. Precis som en riktig skidåkare måste åka vasaloppet och en cyklist ska trampa runt Vättern, så är gummibåtsfolkets högsta önskan att delta i ett saltstänkt äventyr kallat Skottland Runt. Över hav och via åar och kanaler i en vecka.

Det är en dyr dröm att förverkliga, säger Fred, och tummar på ett somrigt fotografi med den ädla dyrgripen forsande fram över vågorna. Men det kommer faktiskt gummibåtsfolk från hela världen till evenemanget, så visst är det något att drömma om. Läsarna av hans medlems-

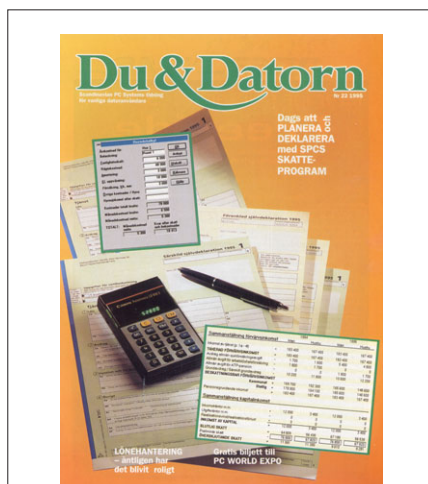

Fred Lundberg är ordförande i Skandinaviska Gummibåtsklubben, som han själv startade för sju år sedan. Allt administrations- och informationsarbete för klubben sköter han på datorn hemma i Äspinge i Skåne.

tidning väntar med spänning på en rese- rapport!

Text och Foto, Lars Fredell

Foto, Ingemar Larsson

Artikeln publicerad i Du & datorn nr 12 1995. Artikeln är i möjligaste mån även återgiven layoutmässigt som den var i originaltidningen.

Här kom lite marknadsföring om klubben från oväntat håll. Scandinavian PC System gjorde ett reportage om vad man med enkla medel kan prestera "hemma vid köksbordet"

När Du sänder material till vår klubbtidning

Bilder/foto:

Papperskopior i 10x15 cm, foton som Du hämtar hos Din fotohandlare är perfekta. Sänder Du färdiga digitala bilder vill vi ha dem i en upplösning på minst 200 dpi, och formatet skall helst vara TIFF, EPS eller PDF. En ganska okomprimerad JPG är också OK. Observera upplösningen om Du sänder PDF-filer, de skall fortfarande hålla 200 dpi.

Text:

Det enklaste för oss är om vi får textmassan från ett helt vanligt ordbehandlingsprogram som Word eller något liknande på diskett. Har Du inte möjlighet att skriva på dator går det naturligtvis bra att skriva Din artikel på maskin och sända oss det på ett papper – trots vår digitala- och elektroniska värld fungerar detta fortfarande.

Hjälp till att producera vår tidning Gummibåtar & RIB och vår hemsida!

Oavsett om det är en stor dags- eller veckotidning, eller vår klubbtidning Gummibåtar & RIB är en förutsättning för att kunna göra en bra tidning läsarnas intresse. Därför är det viktigt att Du som medlem och/eller sponsor hjälper till lite då och då med att komma med idéer, tips, bilder och kanske till och med med en färdig artikel.

Vi som jobbar med detta bli jätteglada om vi får materialet på diskett, CD-skiva eller sänt som e-post. Efter som bilder kräver en helt annan upplösning och kvalitet för tryckning jämfört med vad det behövs för www är det många gånger det bästa att sända foton som papperskopior, på CD-skiva eller möjligtvis diskett om bilderna får plats på en sådan.

Allting måste inte bara handla om gummibåtar och RIB. Sjölivet innehåller så fantastiskt mycket mer som är värt att skriva om. Var inte rädd för att "göra bort Dig" – det finns ingen risk. Att producera en tidning är ett teamwork och vi redigerar och korrekturläser all text. Vi redigerar och förbättrar också alla bilder etc. Vi har turen att ha tillgång till både bra korrekturläsare, fotograf- och layoutpersonal. Visst kan det bli någon miss då och då, men vilken tidning har inte det?

Allt insänt material som Du vill ha tillbaka returneras naturligtvis i oskadat skick så fort det är färdigbehandlat. Som Du säkert förstår betalas det inte ut någon form av arvode till någon inom klubben – allt arbete är ideellt och görs av eget intresse.

Skandinaviska Gummibåtsklubben förbehåller sig rätten att publicera insänt material när och var de vill. Så nu är det bara att fatta pennan eller datorn och börja författa.

Saxat ur "Båtliv" nr 1 1996

Freds intresse blev en egen båtklubb

En båtklubb behöver inte vara traditionell med klubbhus och bryggor. En ensam man och hans intresse för gummibåtar har på åtta år blivit en klubb för likasinnade i tre länder. Skandinaviska Gummibåtsklubben har vuxit snabbt från idé till en riktig båtklubb.

BÅTKLUBBEN

Skandinaviska
Gummibåtsklubben

Fred och hans fru Agneta i sin Avon 5,4 meters RIB av rescuetyp

Sällan har vi på redaktionen blivit så uppvaktade av en enda person som när Fred Lundberg i skånska Hörby bildade sin båtklubb. Han formligen tjatade på alla båt-tidningsredaktörer i landet om att få in några rader om sitt skötebarn –Skandinaviska Gummibåtsklubben.

Men han gjorde det knappast utan anledning. Det var det effektivaste sättet för Fred att snabbt och billigt få ut budskapet om vad han höll på med.

Från början var han ensam, men idén om en riktig båtklubb fanns där hela tiden.

– Det började med att jag blev intresserad av båt-liv, berättar Fred.

– Jag visste snart att jag skulle köpa en gummibåt och åkte runt till olika handlare. Men ingen visste speciellt mycket. Jag kände mig bara förvirrad och sköt båt-köpet på framtiden.

Lång båtsäsong

Tanken att skaffa en egen båt låg dock kvar och gnagde i bakhuvudet och 1988 slog Fred till - efter synnerligen moget övervägande.

– Jag köpte mig en Bombard C5 med en 25 hk Nissan utbordare.

Omedelbart startade arbetet med att grunda en båtklubb för andra som också tycker att gummibåtar är oerhört intres-

santa. Fred kände sig för med folk han träffade och märkte att det fanns ett intresse, men ingen orkade dra igång.

Så det gjorde Fred Lundberg.

En av fördelarna med gummibåt är att båtsäsongen kan bli väldigt lång. De flesta tar hem båten på trailer mellan sina utflykter. Så snart isen släppt och ända fram till att den kommer tillbaka kan man dra iväg till något öppet vatten, sjösätta och så är man iväg.

– Det är den stora finessen berättar Fred. Vi har våra favoritställen, men ofta väljer vi nya platser.

Engelskt besök

Öresund har ofta besök av Fred och de övriga i klubben. Dels för att det passar bra, dels för att de danska medlemmarna kan vara med.

I sommar stundar rena högtidsstunden när den engelska systerklubben BIBOA, kommer på besök. Till mid-sommarhelgen ska skandinaver och briter förenas i gemensam gummibåtskörning på Öresunds vatten...

Nu är Fred Lundberg framme vid ett delmål. Klubben har knappt 75 medlemmar och verksamheten är i full gång, kanske till och med mer än i många andra båtklubbar.

Från början hette klubben Svenska Gummibåtsklubben. Men efterhand kom det medlemmar i både Norge och framförallt Danmark, så snart skiftades till det mer passande namnet Skandinaviska Gummibåtsklubben.

– Vi är en förening som verkligen har kul på våra träffar. Varken föreningen eller privatpersoner sätter några som helst krav på varandra förutom vad gäller sjösäkerheten - den har högsta prioritet hos oss. På klubbens gemensamma träffar finns alltid en minimiutrustning som måste vara med. Har man inte det får man vackert stanna iland.

– Gummibåtar och RIB är mycket sjövärdiga båtar som klarar mycket mer än vad besättningen gör. Men vi utsätter oss inte för medveten fara bara för det.

Med i SBU

Lika noggrann som Fred är med sjösäkerheten är han med att sköta klubben just som en seriös klubb. När han bildat Skandinaviska Gummibåtsklubben dröjde det inte länge förrän han och därmed ett 75-tal medlemmar knackade på dörren hos Svenska Båttunionen och ville in i gemenskapen. Men riktigt så enkelt är det inte. Båttunionen är som bekant uppbyggd med klubbar, regionala båtförbund och en

"Havets knuttar" sjösätter lätt sina båtar var de vill.

riksorganisation, där man inte kommer med som enskild medlem förutom i några kända specialfall.

Men Fred gav inte upp för det. I stället funderade han ut olika lösningar. En gick ut på att klubben skulle bilda ett eget förbund efter som den har medlemmar spridda över hela landet. Men lösningen blev betydligt enklare.

– Vi betraktar oss som en vanlig båt-klubb nu, trots att vi inte har en gemensam hemmahamn och är anslutna till SBU via Skånes Båtförbund.

Fotnot:

RIB = Rigid Inflatable Boat, en gummi-båt med hårt skrov och med luftfyllda tuber runt detta".

Mycket information

De nya medlemmar som kommer till får ett grundligt välkomnande i form av en folder med allt vad man bör känna till om både klubben och hur man sköter och handhar en gummi-båt. Allt ifrån hur man kör båten i sjön till hur den ska förtojjas och även förvaras under vintern finns med.

Du som går i tankar att köpa en gummi-båt får gärna ta kontakt med klubben för tips och råd. Hör av dig till Fred Lundberg, Åspinge, Falkvägen 642, 242 95 Hörby, tel 0415-941 84. Men se upp! Det kan bli en dyr kontakt. Förmodligen övertalar Fred dig till att snabbt bli medlem och att köpa en egen gummi-båt.

Artikeln publicerad i Båtliv nummer 1 1996. Artikeln är i möjligaste mån även återgiven layoutmässigt som den var i originaltidningen.

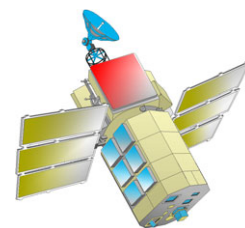
Alla medlemmar i Skandinaviska Gummi-båtsklubben får också tidningen Båtliv 6 gånger om året utan kostnad – den ingår i medlemsavgiften.

Text: Lars-Åke Redéen, Båtliv
Foto: Fred Lundberg, SGK

Du som läser detta och inte är medlem i klubben. Bli detta genom att sätta in 250 kr (gäller år 2002) på klubbens svenska postgiro: 490 31 55-2

1996 ut på www

<http://hem.passagen.se/sgkrib>

1996 gjorde klubben sin första hemsida och helt plötsligt var vi tillgängliga för hela världen.

Hemsidan, eller rättare sagt hemsidorna är gjorda på ett tekniskt enkelt sätt. Det är så klart meningen att så många som möjligt på ett enkelt sätt och utan att behöva ha de senaste och snabbaste datorerna och uppkopplingarna skall kunna tillgodogöra sig vår information.

Vår ambition är också att försöka hålla sidorna uppdaterade och att hela tiden förbättra och förnya innehållet för att på så sätt fortsätta att vara intressanta.

Att producera en enkel hemsida är idag inte så märkvärdigt men att ständigt hålla den uppdaterad med material är värre. Att skicka ut en sida på nätet är ju lätt men allt förarbete med idéer, foto-graferingar, bildredigeringar, anpassningar för www och att skriva texten tar verkligen sin tid.

Digital publicering på www är ett fantastiskt sätt att få ut sitt budskap till många människor för en mycket låg kostnad. Här har Du som medlem stora möjligheter att hjälpa till med material för att göra våra hemsidor intressanta och hela tiden up-to date.

Så här vill vi ha materialet

Text:

Skriv i ett vanligt ordbehandlingsprogram på PC, eller om Du använder Mac så spara filen i en ren textfil (*.txt).

Bilder:

Antingen papperskopior, eller färdig digital bild.
Sänd materialet på Diskett, CD-skiva eller via e-post.

sgkrib@hem.passagen.se

Saxat ur "Vi Båtägare" nr 12 1997

VATTNETS FLAKMOPPE

Gummibåtens popularitet växer för varje år. Vi Båtägare ska följa upp intresset i en serie artiklar.

Av Fred Lundberg

Gummibåtar är verkligen allroundbåtar. Perfekta för en tur, för fiske eller lastbåt till sommarstället.

Den är robust, tålig och i det närmaste osänkbar. För länge sedan var gummibåtar gjorda av gummi. Nu används avancerade och högteknologiska vävar, samma som inom rymdindustrin. Dagens material kan tävla i hållfasthet med stål och glasfiber och klarar höga påfrestningar

Gummibåtar och RIB (RIB = Rigid Inflatable Boat) bjuder på en annorlunda körupplevelse. Eftersom pontonerna håller båten stabiliserad finns inte samma rullningstendenser, som på konventionella båtar. Vid stark sjögång dämpar också pontonerna vågornas slag mot skrovet, vilket ger en mjuk gång.

Luftpontonerna runt båten är uppdelade i olika sektioner, allt mellan 2-6 st. beroende på båtens storlek, med lufttäta skott emellan varje sektion. Det innebär att om en sektion skadas ger övriga fortfarande full bärighet. Skulle en hel ponton haverera, flyter gummibåten på den andra. Tester visar att de flyter helt utan luft.

Man kan dela in gummibåtar i tre olika typer: Mjuka gummibåtar, konventionella gummibåtar och RIB.

Mjuka gummibåtar är helt uppblåsbara, det vill säga pontoner, durk och köl. Fördelen är att de är enkla att ta med, eftersom de kan vikas ihop till ett paket, stort som en större resväska. De fordrar inte så stor motorstyrka för att plana, 5-8 hk är fullt nog. Båtarna är mellan 2,50 - 3,00 m långa. Mjuka gummibåtar används ofta som dingrar.

Konventionella gummibåtar kallas de som har samma uppbyggnad som de mjuka men med en hård innerköl oftast i trä och med durkar i aluminium eller båtplywood. Längd mellan 3-5 m och motorstyrkorna har nu ökat till mellan 10-65 hk. Dessa gummibåtar är vad de flesta

förknippar med ordet gummibåt. De är mycket sjösäkra och vissa har en lastförmåga på upp till ett ton eller mer!

De kan fortfarande transporteras urluftade i bilen men kräver en längre monterings tid när de skall användas. En 4,80 m lång konventionell gummibåt monteras ihop av två man på cirka 30-40 minuter. Dock föredrar många att transportera båten färdigmonterad på en trailer eller släpkärra.

När man monterar ihop en konventionell gummibåt börjar man med att blåsa upp den till ungefär 50 %. Sedan lägger man i den hårda kölen och därefter durkarna, som kan bestå av 3-6 sektioner. När detta är gjort blåses gummibåten upp till sitt slutliga tryck. När trycket ökar pressas durken in under pontonerna och låses fast på samma gång som kölen pressas ner och bildar ett V-format skrov.

RIB

RIB (Rigid Inflatable Boat) är en gummibåt med hårt skrov vanligen i glasfiber eller aluminium och med lufttuber runt om. De är oftast byggda för olika ändamål och används som t.ex. arbetsbåtar, sjöräddningsbåtar, kustbevakningsbåtar, militärbåtar, båtar för tuftt fritidsliv mm. De är mycket sjösäkra och har en lastförmåga på 1 ton eller mer.

Valet mellan att välja en hårdskrovd båt eller en konventionellt byggd gummibåt beror helt och hållet på vad den skall användas till. RIB-båtar kräver betydligt större motorstyrka för att plana, 100 hk - 450 hk (2x225). På extremt stora gummibåtar runt 10-15 meter handlar det om snudd på 1000 hk.

Artikeln publicerad i Vi Båtägare nr 12-1997. Artikeln är i möjligaste mån även återgiven layoutmässigt som den var i originaltidningen.

Klubben fick möjlighet att själv skriva en artikel om gummibåtar och RIB. I originalartikeln finns även med en avdelning om gummibåtens historik som här är utelämnad eftersom klubben har en separat Special om just gummibåtens historia.

1997 går SGK in på sitt 10:e år

10 år med SGK – Vem skulle kunna drömma om detta 1988?

Men hur som helst, vi är där idag. Att vi kunnat utveckla, skapa och bibehålla en så udda klubb som en gummibåtsklubb beror på ett tråget arbete och en inställning att man inte får ge upp när det går trögt.

Jag tror få klubbar och föreningar har haft det så svårt som SGK att få ut sitt budskap om klubbens existens. Vi skall ju vända oss till tre länder och helst skall allt material vara översatt på respektive språk.

Men tack vare entusiaster som drivit detta, agenter och företag som sponsrat klubben och facktidsningar som kostnadsfritt satt in små notiser om oss och ibland reportage har detta lyckats.

Evighetsmaskinen är ju inte uppfunnen, men jag tror nog att om vi klarat de första 10 åren, kommer vi att klara nästa 10 också. Vem trodde 1988 att en gummibåtsklubb skulle bli etablerad i den konventionella båtvärlden? Ja inte var det många.

Jag vill här med ett jättestort tack, tacka alla de företag, medlemmar och andra ideella föreningar som trott på oss under dessa år och ställt upp på ett eller

annat sätt för klubben. Min förhoppning under kommande år är att ännu fler företag skall vara villiga att sponsra oss så vi med öförminskad kraft kan fortsätta vårt arbete att utveckla en unik båtklubb som arbetar över gränserna i Sverige - Danmark - och Norge.

Utdrag från Gummibåtar & RIB nr 1997-1

Saxat ur "SSRS-NYTT" 1997

Service tips för gummibåtar

Skandinaviska gummibåtsklubben, med Fred Lundberg i spetsen, har givit ut en manual för skötsel av så kallade gummibåtar. En liten skrift om hur ni ute på stationerna sköter Era gummibåtar och RIB har länge varit efterfrågad. Här får Ni tips om de olika material som finns, hur Ni lagar dessa och hur ni "livstidsförlänger" dessa praktiska båtar. Ni som behöver support om båtar med "mjuka kragar" kan med stort förtroende vända Er till Skandinaviska gummibåtsklubben och Fred Lundberg.

I nummer 2-97 av Sjöräddningssällskapets interna tidning berättar man om vårt servicehäfte.

1997

Även andra båtklubbar uppmärksammar vår verksamhet. I nummer 3-1997 skriver Trollbäckens Båtsällskap om oss och hur det är att ha gummibåt och RIB.

De berättar också i sin artikel om hur bra gummibåtar är för att lära barn och ungdomar hur båtlivet är. De tillägger också att föräldrar skall se till sina gunstlingar så att de inte ligger och kör runt i hamnar och ankarvikar timme efter timme och stör andra.

Motorbåtar är ju trots allt ännu inte ljudlösa men havet är så stort att detta inte skall behöva vara något problem.

SGK deltar på internationella båtmässor

SGK deltar på internationella båtmässor när tillfället ges och när det finns medlemmar som vill ställa upp i vår monter och representera klubben.

1997 hade vi vår största monter någonsin. Detta var på Bella Center som ligger strax söder om Köpenhamn. Klubben har mycket bra kontakter med mässarrangörerna och vi fick oss tilldelat 108 m² helt utan kostnad!

För de som kanske inte vet vad det kostar på sådana här ställen så kan vi meddela att värdet av montern omräknat till svenska kronor var 110.000:-!

Med den stora yta vi fick kunde vi "bulla upp" ordentligt med båtar, både på och utan trailer. Intresset för vår monter var oerhört stort, och vi som var där fick verkligen jobba.

Mässan har besökare från hela Europa så vårt budskap om att det finns en specialklubb i Skandinavien gav verkligen resultat.

Vill Du ställa upp som representant för SGK på nästa mässa så ta kontakt med Fred Lundberg.

SGK är "livlinan"

Cirka 3-5 % av klubbens medlemmar är med i SGK på grund av att de av olika anledningar inte vill vara medlemmar i sin lokala båtklubb.

Genom att vara med i SGK får dessa medlemmar möjlighet att försäkra sin båt i Svenska Sjö, få tidningen "Båtliv" och på samma gång vår egen klubb-tidning "Gummibåtar & RIB".

SGK på TV-inspelning i Danmark 1997

TV-Danmark, tidningen Sejl & Motor och Uni-safe skall göra ett inslag om gummibåtar och SGK är inbjudna att delta.

När jag 09.45 glider in i Rungstedt hamn på Själlands ostkust är man igång med att blåsa upp de båtar som skall användas. TV-fotografen passar på att ta lite bilder av uppblåsningen av båtarna och på samma gång tar han lite detaljbilder.

Efter lite allmänt prat och planeringen av dagen börjar det dra ihop sig för allvaret. Frank en kamrat som jag haft med mig från Sverige och Kim från Uni safe tar var sin mindre gummibåt.

Frank som kört min Avon Searider (5,40 meter med en Yamaha 80 hk) från Sverige till Danmark, vilken har ett extremt skarpt V-format skrov, blir snart

Allt klart för filmning och test.

vare att man inte behandlar en liten gummibåt på 2,50 meter med plan ribbotten och en 5 hk motor på samma sätt. Krusningarna på vattenytan var nu helt plötsligt ”stora vågor”.

Jag slutar ändå aldrig att bli förvånad över hur dessa små gummibåtar klarar sjön. Nästan vilken annan ”vanlig” båt som helst i samma storlek, skulle sedan länge ligga upp-och-ner.

När Frank och Kim utfört sina konster och fotografen var nöjd, var det tid att filma de lite större båtarna. Jag tog med mig fotografen i min båt och Svend tog med sig Harley Foged, chefredaktören på båttidningen Sejl & Motor.

Efter lite filmande av det mer stillsamma slaget ville nu fotografen ha lite bilder med mer fart i. Han undrade om Svend kunde komma bakifrån och köra så nära vår båt som 5 meter i full fart?

Visst svarade Svend. Eftersom jag känner Svend så visste jag att de där 5 meterna skulle bli betydligt mindre. Svend kör så långt tillbaka att det bara syns en

Kim blåser upp de båtar som skall användas.

liten svart prick av hans båt. Vi ser nu att vattnet börjar spruta runt båten och den är på väg mot oss, som nu ligger stilla och väntar.

Fotografen sitter på pontonen med en stor tung filmkamera på axeln. Jag tar det säkra och flyttar över på andra pontonen. Sekunderna går snabbt och snart är den lilla svarta pricken ett stort svart 6,5 meters odjur som susar förbi på 2 meters avstånd i 30 knop!

Fotografen blir nog lite chockad men överväldigad och är mer än nöjd. På väg tillbaka till hamnen ligger vi i kölvattnet på Svends båt och fotografen får ytterligare bilder som han är nöjd med.

Text och Foto, Fred Lundberg

Hösten 2000 uppmärksammade på www

Att vår hemsida i klubben tre gånger på relativt kort tid blivit uppmärksammad av kritiker av hemsidor, och på samma gång fått mycket bra omdöme är verkligen kul.

**Gunnar Olsson
Webmaster**

Att bara bli hittad bland alla dessa miljontals hemsidor, och sedan bli utvald och recenserad ser jag som en stor framgång för vår marknadsföring på nätet.

Omdömet av Internet World

En informativ och väl upplagd sajt för alla som äger och/eller åker omkring i gummibåt. Här hittar du klubbinfo, info om gummibåtar och sjösäkerhet samt en kärleksfull programförklaring till sådan här verksamhet. Vi får bland annat veta att en gummibåt är i stort sett osänkbar.

augusti 2000

Omdömet av Yahoo!

Välkommen till Yahoo! Sveriges val för denna vecka. Vi går dagligen igenom mängder av svenska siter och här presenterar vi ett urval bland dem vi av olika orsaker fastnat för. Ett par russin ur kan helt enkelt.

Ska man själv ut på äventyr i likhet med Tintin kan det vara bra med lite träning, tex kan man ta kontakt med Skandinaviska Gummibåtsklubben, som firar 13-årsjubileum och som berättar om varför just gummibåtar är så förträffliga. Också rent allmän info om gummibåtar finns med.

november 2000

Omdömet av Yahoo!

En kanske lite ”gräll” sajt men väl upplagd, lätt att hitta och med mycket bra information för de som sysslar med gummibåtar.

oktober 2001

SGK representerade på RIBEX 2001

RIBEX är en internationell båtmässa i England bara för RIB. Här visas alla nyheter både när det gäller fritidsflottan och specialbåtar för yrkesbruk – alla med det gemensamma att de är mer eller mindre uppblåsbara.

Jag minns fortfarande dagen - det var en söndag i början av april. Det var kallt och det regnade. Båtsäsongen kändes väldigt avlägsen när Fred Lundberg, ordförande i Skandinaviska Gummibåtsklubben, ringde och frågade om jag vill åka till RIBEX. Först trodde jag att han skämtade, men han förklarade att tidningen Vi Båtgångare vill göra ett reportage om RIBEX och att de ville skicka någon av oss från klubben med brinnande intresse för gummibåtar och RIB.

RIBEX är världens enda mässa dedikerad till gummibåtar och RIB. Mässan växer för varje år och sedan förra året är mässa i Ocean Village i Southampton. Ett 20-tal olika RIB tillverkare fanns på plats och visade över 100 båtar, från minstingar på 3 m till stora monster på över 10 m.

Det bästa med RIBEX är att de allra flesta båtarna är i sjön, redo att ta folk på en provtur. Att välja rätt RIB är svårt och det hjälper onekligen att kunna jämföra båtar. För ett otränat öga ser alla RIB likadana ut, men det finns stora skillnader i sjöegenskaper, finish, komfort och användningsområde.

Text, Sasa Brkic

Originalartiklarna publicerade i "Vi Båtgångare" nr 7 och 8-2001

Internationella kontakter

Sasa Brkic
International
Contacts

De internationella kontakterna börjar ta fart. Vi har nu en mycket god kontakt med vår systerklubb BIBOA (British Inflatable Boat Owners Association) i England. Även den tyska gummibåtsklubben Allgemeiner Schauchbootclub (A.S.C.) har vi börjat arbeta tillsammans med.

Det första konkreta resultatet är att vi alltid har en stående inbjudan till varandras utfärder, som kommer att presenteras i klubbtidningen "Gummibåtar & RIB". Man kan delta i egen båt, eller som besättning i någon annans.

Vi har även gjort försök med att få kontakt med italienska gummibåtsklubbar, vilket inte riktigt gett den responsen som vi kanske önskat. En orsak kan vara språket och att de har väldigt många lokala klubbar och det verkar också som om de inte har någon huvudorganisation som håller samman det hela.

Mars & dec 2001

SGK får stipendium av Svenska Båtunionen

SGK sökte medel ur SBU:s utvecklingsfond, för att kunna utveckla det mobila båtlivet. Våra ansökan gav respons.

Motiveringen är:

Gummibåtsklubbens arbete för det mobila båtlivet är ett bra exempel på utveckling av ett lite annorlunda båtliv. Ett bidrag på totalt 5000 kr har beviljats och kommer att utbetalas de närmaste dagarna.

Saxat ur "Båtnytt"

För RIB fantaster

I en tid då intresset för RIB växer rekordartat är det på sin plats att informera om Skandinaviska Gummibåtsklubben. Det är en liten, men snabbt växande ideell verksamhet

som med stor entusiasm anordnar möten, eskadrar, uppvisningar och som ger ut ett mycket informativt medlemsblad minst fyra gånger om året.

Därtill en nyttig specialbilaga som innehåller det mesta som är värt att veta om underhåll och service av gummibåtar och RIB. Denna specialutgåva har dessutom en väl skriven och väl illustrerad avdelning om körteknik samt massor av tips om det mesta som hör gummibåtlivet till.

Från tidningen Båt Nytt maj 2001, som uppmärksammat vår verksamhet.

Saxat ur "Båtnytt" nr 8 2001

Små båtar och stora äventyr

Avon Searider 4,0 m. med Yamaha 40 Hk

Man behöver inte ha mycket pengar för att leva ett innehållsrikt och äventyrsfyllt båtliv. Det står klart efter vår utflykt med Skandinaviska Gummibåtsklubben.

Jag får ge det en chans, tänkte jag när jag lade på luren efter samtalet med Fred Lundberg. Han är ju entusiastisk, minst

Fred & Agneta Lundberg

sagt, och gummibåtar är i ropet. Sagt och gjort. Ett par veckor senare står jag sjöklädd och redo i Lundåkrahamnen i Landskrona för att följa med Sveriges kanske mest udda båtklubb på säsongens första eskader. Deltagarna kommer från spridda platser i landet. Alla med bil och med båten på släp eller ihoppackad i bagageutrymmet. Det är det som är poängen, ska det visa sig. Sjösättningsproceduren tar tjugo minuter och vi är på väg.

– Vi har ingen hemmahamn eller några stora ekonomiska resurser och vi kommer från alla samhällsklasser och har egentligen bara det gemensamt att vi gillar att åka gummibåt, säger Fred medan han tar sikte på Ven som skymtar föröver

i morgondiset på Öresunds upprörda farvatten.

Han har varit med förr. 1988 startade han Svenska Gummibåtsklubben, lika entusiastisk då som nu, men då med betydligt färre gummibåtsvänner. Få visste över huvudtaget vad en gummibåt var och än färre hade hört talas om Rigid Inflatable Boats, eller RIB som vi säger på ren svenska. Arbetet gick trögt men varefter hittade Fred ändå några likasinnade. Idag har ca 100 personer anslutit sig och en del av dem stävar nu mot ön som Tycho Brahe innehade i slutet av 1500-talet. Men återigen, färden är inte så mycket för Vens, Tycho Brahes eller för hans museums skull. Ej heller för öns berömda silversmide eller för ruinernas skull utan för att lufta gummibåten och njuta av det enkla och prestigelösa båtlivet.

Liten men säker

Jag börjar fatta galoppen. Att båten ska vara billig, lätt att sköta, lätt att transportera men ändå pålitlig och bärig. I Skandinaviska Gummibåtsklubben är alla som är intresserade av uppblåsbara båtar välkomna. Man behöver inte ens äga en båt och gör man ändå det så behöver den varken vara stor eller ny. Faktum är att en stor andel är små

och till åren komna. Ta Gunnar och Marita Olsson t. ex. som kommer farande i en gummibåt från 1964 som inte mäter mer än tre och nittio meter på längden. Inklämd i båten är också blivande svärsonen Andreas Graflund.

Olastad och utan motor väger båten 75 kg och när den förses med en 25-hästare är den god för en marschfart på ca 20 knop. Så har Maritas och Gunnars båtliv sett ut i decennier. För en oinvigd kan det se vådligt ut när deras lilla trotjänare lättar i de krabba vågorna, men faktum är att den som alla andra gummibåtar är särdeles bärig och stabil.

Gunnar upptäckte gummibåten under tidigt 60-tal då han sportdök och har egentligen aldrig lockats av tanken att byta upp sig till någon större båt. Det skulle innebära ett betydligt mer begränsat båtliv.

– Varje år sticker vi ner med husbilen till trakterna kring Medelhavet och upptäcker nya platser. Alltid med båt och motor i bagaget. Innan vi hade husbilen semestrade vi i en gammal folkvagnsbuss, säger Marita.

– Egentligen började det med att vi semestrade med båten på Elba i Italien. Därefter i Jugoslavien. Men när krigets kalla vindar drog in 1991 var det inte längre möjligt. Vi satte oss ned med en karta och försökte hitta på nya mål. Vilket inte var svårt fortsätter Gunnar.

Nu har det blivit fyra somrar med upptäcksfärder i övärlden mellan Sardinien och Korsika. Vidare sex äventyrsfyllda somrar i den grekiska övärlden och mellanstick med turer på den svenska västkusten, sydkusten och Vänerne. Ständigt

En del av båtarna på plats

Wiking Komet 3,90 m. med Mercury 25 Hk

Marita, Gunnar och Andreas på väg mot ön

med nya stränder och nya vyer men framförallt platser som man annars inte når så lätt.

Under en av vistelserna i Grekland träffade Gunnar och Marita ett annat svenskt par, Boo och Lisbeth Johansson som de heter, hade fram till dess levt sitt semesterliv på campingplatser men insåg snabbt att en liten behändig gummibåt skulle kunna vidga vyerna. Sagt och gjort. Fjorton dagar efter hemkomsten hade de köpt ett eget litet ekipage och gått med i klubben där den mesta kunskapen om uppblåsbara båtar finns. Till dagens utflykt kommer de med båt och motor inpackad i bagageluckan på en vanlig personbil och får båtlivet att se enkelt och bekymmersfritt ut.

Gummibåtspolitik

Det tänker jag på när vi närmar oss Vens branta ostside, rundar norr om ön och angör Kyrkbackens proppfulla gästhamn på västsidan. Kanske skulle fler må bra av att ge det lilla båtlivet en chans? Här ligger båtar på svaj i väntan på en ledig plats vid bryggan. Fred som har tagit täten i Gummibåtsklubbens nio ekipage starka kolonn hittar en nästan obefintlig glugg mellan två stadiga fiskebåtar. De övriga får plats i nio led utanpå hans båt. Häpp. Fendrar behövs inte.

Förtöjningarna är inte de snygga som skådats men det är nog så funktionellt. Lika snabbt som vi kom iväg har vi kommit i land, dukat och riggat med grillar och annat som hör den årliga turen Venutflykten till. Fred lyckas komma överens med hamnvakten om en rabatterad klumpsumma för alla båtarna i hamnavgift.

Annars är det ett problem, säger Fred. Hamnavgifter är dåligt anpassade för oss som mest gör korta dagsutflykter. Jag har inga problem med att betala ett par hundra kronor om jag stannar över natten och använder duschar och annat som ingår men för ett par timmar i land är det i mesta laget.

Detta och mycket annat har Fred kämpat för länge. Hans vision när han grundade klubben 1988 var inte bara att samla kunskap kring ämnet gummibåtar utan även att tillvarata gummibåtsägarnas intressen. Dit hör också sjösättningsramper.

– Att det finns sjösättningsramper runt om i Sverige som är öppna för alla torde vara självklart och ingå i allemansrätten. Alla har inte strandtomt eller bor vid sjö och hav. Ingen skulle komma på tanken att ta betalt för att någon övernatrar i ett vindskydd i skogen. Varför skall då det trailerburna båtfolket behöva betala skjortan för att få båten i sjön och tillgång till havet? I Sverige finns det 42 000 inregistrerade båttrailers varav bara 7 000 är avställda. Trailerbåtlivet är alltså mycket större än vad de flesta tror och med tanke på det borde man satsa på att bygga fler och bättre ramper.

Medlemstidningen ”Gummibåtar och RIB” är klubbens forum för sina åsikter.

Den kommer ut minst fyra gånger om året och är helt i färg. Fred gör den i stort sett helt på egen hand. I den står också att läsa om klubbens evenemang, och om hur man vårdar och sköter en gummibåt och annat som kan vara värt att veta.

Tror på uppgång

Något förvånande, kan tyckas att klubbens enkla och billiga båtliv lockar så pass få ungdommar. De tonåringar som har kommit till Ven med gummibåt denna gång kan räknas på ena handens fingrar. Men det finns hopp. RIB-båtar lanseras nu hårt som ungdomsbåtar och förhoppningen är att det ska resultera i fler unga medlemmar men tyvärr är inte nya båtar någon bra lösning om man skall komma billigt undan. Begagnatmarkanden har heller inte så mycket att erbjuda – ännu.

Poängen är ändå att åldern har ingen betydelse. När det är dags för hemfärd har Öresund hunnit bygga upp stora arga vågor som håller alla på alerten och unga i sinnet. Synen är obetalbar. Ett glatt gäng fördelade på alla tänkbara typer av uppblåsbara båtar som ”buskör”, tjoar och lever i nuet.

Lika plötsligt som allting började är det över. Båtarna upptagna, ligger på trailer eller stuvade i bagageluckan i säkert skydd från höststormar, stölder och annat otyg. Besättningarna vänder hem till vardagen efter drygt 6,5 innehållsrika timmar.

Gummibåtar har sina klara fördelar.

Text & Foto, Elias Johansson, Båtnytt

Guld & silvergummibåt

Alla medlemmar och sponsorer som varit med i klubben i 10 år får en silvergummibåt i form av en berlock. Vid 20 år i klubben blir det en gummibåt i guld.

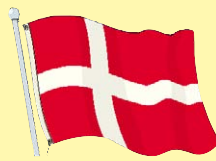
Detta är ett sätt att premiера de som troget ställer upp för klubben år efter år och gör det möjligt att fortsätta att utveckla vår verksamhet.

Artikeln publicerad i ”Båtnytt” nr 8, aug 2001

15 års kort historik om SGK

1988 började det.

Klubben grundades 1988 av Fred Lundberg i Sverige och hette då Svenska Gummibåtsklubben. Orsaken var till stor del problemet med att få god produktinformation från båthandlare om just gummibåtar och RIB.

Det visade sig att de flesta båthandlare hade liten, eller ingen kännedom om gummibåtar och RIB, och då kändes det angeläget att bilda en intresseorganisation för att förbättra kunskapen om och intresset för denna typ av båtar.

Genom att båttidningarna var vänliga att sätta in notiser om klubbens bildande var vi snart ett antal medlemmar.

1992 blev det Skandinaviskt

Efter massor av arbete och stöd från några generösa importörer/ agenter började klubben växa och 1992 kom intresse från Danmark och Norge.

Ett möte arrangerades på ön Ven i Öresund och Svenska Gummibåtsklubben fick sitt nuvarande namn – Skandinaviska Gummibåtsklubben. Klubbens arbetsområde blev nu Sverige, Danmark och Norge.

1994 medlemskap i SBU

1994 blev gummibåten ”rumsren” och klubben blev upptagen i Svenska Båtunionen, SBU, som fullvärdig medlem.

Det var dock inte problemfritt då SBU aldrig tidigare fått en sådan förfrågan från en klubb som var uppbyggd som vår. Att vårt arbetsområde sträckte sig över de skandinaviska ländernas gränser var helt nytt och unikt för en båtklubb. Vi hade inte heller något eget klubbhus eller hamn.

1995 stark uppgång

Efter många års slit blev vi nu riktigt accepterade även av den kommersiella delen av branschen – man insåg att Skandinaviska Gummibåtsklubben hade kommit för att stanna, och att det var en helt oberoende förening, som verkligen arbetade seriöst för att få upp intresset för den uppblåsbara båten.

1996 ut på www nätet

Skandinaviska Gummibåtsklubben lägger ut en hemsida på Internet. Hemsidan visar sig bli mycket besökt och omtyckt. Flera oberoende webbranskar ger uttryck för sidans kvalitet både när det gäller funktion, upplägg och innehåll.

1997 10-års jubileum

1997 gick denna udda båtklubb in på sitt 10:e år och verksamheten rullade på som aldrig förr. Skandinaviska Gummibåtsklubben hade växt ur sina barnskor och var en etablerad rörelse i båtlivet.

2000 ett mycket bra år

Klubben går in på sitt 13:e verksamhetsår med oförminskad kraft, och har ytterligare stärkt sin ställning som en oberoende skandinavisk båtklubb.

Klubben har fler sponsorer som stödjer oss än någonsin, och medlemsantalet bara ökar. Året gav också en ordentlig utdelning när det gäller kontakten och samarbetet med andra gummibåtsklubbar runt om i världen.

2001 framtiden ser bra ut

Vår klubbtidning ”Gummibåtar & RIB” blir i fullfärgstryck. Den enda specialtidningen i Skandinavien som specialiserat sig på denna båttyp. Även alla specialupplagor om service, köpråd, underhåll etc. produceras också i fullfärgstryck.

Arbetet med att även få med Finland i den gemensamma uppblåsbara världen påbörjas. Vi fick också ett stipendium från Svenska Båtunionen för att kunna hjälpa till och utveckla det trailerburna båtlivet.

Inte någonsin har vi blivit så uppmärksammade från båttidningarna som detta år. För första gången var vi också representerade på den stora internationella RIBEX-mässan i England – ett verkligt eldorado för RIB-entusiaster.

2002 SGK fyller 15 år

SGK går in på sitt 15:e år och verksamheten fortsätter med oförminskad kraft. Vi trycker upp 3,500 exemplar av vår Special som skall sändas ut till 1000 båtklubbar i Sverige för att informera och ge en bild om hur det mobila båtlivet fungerar. Övriga exemplar skall användas till båtmässor och allmän marknadsföring av klubben.

Alla våra medlemstidningar, specialer, trycksaker uppdateras och vi lägger också över all information på CD-skiva. Detta för att nya medlemmar skall kunna ta del av äldre information.

Skandinavians första och enda specialklubb för gummibåtar & RIB